

RIDVÁN 157 (2000)

Bahá'í věřícím světa

Draze milovaní přátelé,

Děkujeme Pánovi zástupů skláníme své hlavy a naše srdce přetékaají radostí, neboť jsme svědky toho, jak velikých změn bylo dosaženo za ony čtyři roky od vyhlášení globálního Plánu, který končí během této Slavnosti nádhery. Pokrok dosažený během tohoto období byl tak výrazný, že naše celosvětové společenství dospělo k výšinám, v nichž lze spatřit nové zářné obzory budoucích heroických činů.

Kvantitativní rozdíl vyvstal zejména z důležitějšího rozdílu kvalitativního. Kultura Bahá'í společenství zaznamenala změnu. Tato změna je patrná ve zvětšení schopností, metodickém základu fungování a následném prohloubení sebedůvěry všech tří účastníků Plánu – jednotlivce, institucí a místního společenství. Je tomu tak proto, neboť přátelé se mnohem konsistentněji zabývali prohlubováním svých znalostí božského Učení a mnoho se naučili - systematictěji než kdy dříve – o tom, jak je aplikovat při šíření Věci, při řízení svých osobních i společenských aktivit a ve spolupráci se svými bližními. Stručně řečeno, pustili se do studijního režimu, který byl následován smysluplnou činností. Hlavním motorem této změny byl systém středisek vzdělávání ustanovených po celém světě s velkou rychlostí. Tento počín na poli expanze a konsolidace představuje největší odkaz Čtyřletého plánu.

Ve zvýšené kapacitě jednotlivců při učení Víry, jak tomu dosvědčuje nápor individuálních iniciativ, ve zlepšení schopností duchovních rad, poradních sborů a výborů při vedení činností přátel, v zavádění nových způsobů myšlení a konání, jež ovlivnily kolektivní chování místního společenství – ve všech těchto ohledech systém středisek vzdělávání prokázal svou nepostradatelnost jako motor procesu přijímání Víry v zástupech. Rozšířením své působnosti prostřednictvím místních studijních skupin mnohá střediska umocnila svou kapacitu pokrytí rozsáhlých regionů svými programy. Mongolsko například ustanovilo 106 studijních skupin a tak zaznamenalo výrazné zvýšení počtu nových věřících. Souběžně s těmito procesy členové našeho celosvětového společenství věnovali více pozornosti síle modlitby, rozjímání nad svatým Slovem a získávání duchovního prospěchu z účasti na modlitebních shromážděních. Díky působení těchto prvků intenzivní individuální a kolektivní přeměny dochází k rozšíření společenství. I když počty nových věřících jen mírně přesáhly minuloroční nárůst, je potěšující vidět, že tento nárůst je nyní geograficky rozvrstven, zahrnuje čím dál větší segmenty společenství a úspěšně začleňuje nové věřící do života Věci.

Tak zdravému a slibnému stavu Víry rovněž vděčíme, a to do nemalé míry, spolupráci a praktické činnosti instituce poradců, jejichž role byla rozšířena s ohledem na vytváření a fungování středisek. Toto rozšíření pravomocí odráželo včasnou stimulaci čínorodého a vždy bdělého Centra pro učení Víry.

Ústřední téma Čtyřletého plánu, kterým je urychlování procesu přijímání Víry v zástupech, vedlo k vysokému stupni integrace myšlení a konání. Pozornost byla upřena a hlavní stádium vývoje Bahá'í společenství, jehož musí být během Formativního věku dosaženo. Dokud nedojde k širšímu přijímání Víry v zástupech, nedozrají podmínky pro konverzi mas, k onomu zlomovému okamžiku, který nám Shoghi Effendi přislíbil ve svých spisech. Tematické zaměření Plánu se dotýkalo všech kategorií Bahá'í aktivit. Volalo po jasnosti chápání, jež učinilo ze systematického a strategického plánování nezbytný předpoklad individuálního i kolektivního úsilí. Členové společenství začali postupně

oceňovat, jak systematizace napomáhá procesu růstu a vývoje. Tato stoupající uvědomění představuje veliký krok, který vedl ke zlepšení učebních aktivit a změně kultury společnosti.

Integrované aspekty onoho tématu byly patrné v plánování, budování institucionálních kapacit a rozvíjení lidských zdrojů. Pojítka všech těchto komponentů mohou být vysledována od začátku Plánu až k jeho samotnému konci. Konference kontinentálních sborů poradců sboru v prosinci 1995 ve Svaté zemi symbolizovala jeho započetí. Zde se Poradci zaměřili na charakteristiky Plánu. Po té následovaly konzultace s národními radami ohledně plánování, které se následně posunuly na regionální úroveň, do níž se zapojili členové pomocného sboru, místní duchovní rady a výbory. Tak se na všech úrovních zapojily veškeré elementy Bahá'í administrativy do procesu plánování a z tohoto stádia přešly do stádia implementace, během něhož musela být vytvořena potřebná kapacita k zvládnutí přijímání Víry v zástupech. V potaz byly vzaty dva základní kroky: jedním z nich bylo ustanovení středisek vzdělávání a tím druhým bylo formální ustanovení a širší zapojení Regionálních Bahá'í rad, jakožto prvku administrativy ležícího mezi místní a národní úrovní, k posílení administrativní kapacity určitých komunit, kde si složitost vývoje problémů, kterým národní duchovní rady musely čelit, vyžádala tento vývoj. Stejnou relevanci k integraci zásad procesu mají strategie stanovené pro sociálně-ekonomický rozvoj, jenž je zásadní součástí konsolidace, a pro vnější záležitosti, jež představují vitální faktor umožňující Víře zvládat následky jejího vynořování se z anonymity. Spojený efekt vedl k velkolepým výsledkům, jejichž výčet by několiknásobně přesáhl rozsah těchto stran. Nemůžeme však necitovat alespoň několik zlatých hřebů, které ilustrují rozsah úspěchů Plánu.

Ve Svaté zemi postupovaly kupředu stavby teras a budov Oblouku s ujištěním, že budou splněny ohlášené termíny dokončení koncem gregoriánského roku. Navíc je budova, o níž jsme v našem posledním Ridvánovém poselství hovořili v souvislosti s rozšířením počtu skupin poutníků, k dispozici od tohoto Ridvánu. Ve stejné souvislosti byly schváleny architektonické plány pro tak potřebnou budovu, jež má být vybudována v Bahdží k ubytování poutníků a jiných Bahá'í i nebahá'í návštěvníků. Překlady Textů pro očekávaný nový svazek Bahá'u'lláhových Spisů byly dokončeny a nacházejí se v procesu publikování.

Pokrok v expanzi a konsolidaci je patrný i v jiných ohledech, než jsou ty, které jsme doposud zmiňovali: v průkopnictví, proklamaci, publikaci literatury, užitého umění, zakládání duchovních rad a pokrocích Bahá'í studijních společností. Asi 3,300 věřících se rozhodlo stát krátko či dlouhodobými mezinárodními průkopníky. Dalším ukazatelem zrání národních společností bylo to, že země, které na jedné straně tyto pionýry přijaly, na straně druhé vyslaly za své hranice vlastní průkopníky. Věrní mandátu, jímž byli osloveni členové společnosti, komunity Kanady a Spojených států vynikly v počtu průkopníků, kteří opustili jejich břehy, a v daleko větším počtu cestujících učitelů, včetně výrazného zastoupení mládeže. Obzvláště pozoruhodná byla rovněž nadějná odezva mezi věřícími afrického původu ve Spojených státech na výzvu cestovat jako učitelé Víry do Afriky.

Proklamace Víry zahrnovala velké množství aktivit včetně pořádání a sponzorování důležitých událostí – výročí, připomínek, diskusních skupin, výstav a podobně, což umožňovalo velkému počtu lidí seznámit se s učením Víry. Domy uctívání magneticky přitahovaly návštěvníky, kteří ve vzrůstajícím počtu prošli jejich branami, zejména v Indii, kde chrám za poslední rok navštívilo přibližně pět miliónů lidí. Společně s těmito aktivitami byly různě využívány sdělovací prostředky ke zprostředkování Bahá'í poselství. Ve Spojených státech zhruba 60,000 tazatelů reagovalo na mediální kampaň zorganizovanou Národním výborem pro učení Víry. Po celém světě bylo povědomí o Víře rozšířeno více než kdy jindy spontánními, sympatizujícími články o Víře v tištěných periodikách. Stejně tak se díky ochotě radiových a televizních stanic podařilo rozšířit vysílání pravidelných Bahá'í pořadů v takových zemích, jako Demokratická republika Kongo a Libérie. Tyto šťastné počiny byly korunovány nezávislým rozhodnutím mezinárodních mediálních společností

použít svatyni Bába a Terasy do záběru televizního vysílání ze Svaté země, které tvořilo součást celosvětového mediálního programu oslavujícího příchod roku 2000.

Užití umění se stalo důležitým prvkem proklamace, učení, deepeningu a duchovních aktivit celosvětového společenství. Umění přitáhlo mladé lidi, kteří je aplikovali při svých učebních a deepeningových aktivitách, zejména prostřednictvím početných dramatických a tanečních workshopů, jež se pořádaly v mnohých částech světa. Dynamika umění však přesáhla rámec zpěvu a tance a zahrnula řadu dalších nápaditých aktivit, které upevňovaly lidi ve Víře. Kdekoli bylo použito folklorního umění, zejména tomu tak bylo v Africe, učení Víry doznalo pokroku. Například Ghana a Libérie zahájily svůj Unity Project za účelem propagace umění při učení Víry. V Indii stejný účel sledovala Communal Harmony Group.

Zejména na základě povzbuzování Poradců a za podpory Kontinentálních fondů došlo k rozvoji překladů a publikací Bahá'í literatury především v Africe a Asii. Navíc se objevilo úplné vydání Kitáb-i-Aqdas v arabštině i v dalších jazycích.

I když omezení pro ustavení místních duchovních rad na první den Ridvanu, uvedené do praxe v roce 1997, přineslo očekávané snížení počtu těchto institucí, jejich redukce nebyla drastická. Jejich počet se od té doby ustálil a pokračuje důsledný proces konsolidace. Počet pilířů Světového domu spravedlnosti se zvýšil a tak počet národních duchovních rad ve světě dosáhl čísla 181.

Obzvláště potěšující během těchto čtyř let bylo zvyšující se tempo aktivit Bahá'í učenců, které sledovaly vitální cíl podpořit intelektuální základnu práce Víry. Mezi dva neocenitelné výsledky patří impozantní obohacení Bahá'í literatury a vydání několika disertací pojednávajících o různých problémech současnosti ve světle Bahá'í principů. Síť Společností pro Bahá'í studia, která oslavila tento rok své dvacáté páté výročí, přivítala pět nových přidružených členů během Plánu. Různorodost a kreativitu tohoto pole služby demonstruje uspořádání první konference Bahá'í studií na Papui-Nové Guineji a průkopnická práce japonské Společnosti, při níž se zaměřila na duchovní základy tradiční japonské učenosti.

Pokrok v oblasti sociálně-ekonomického rozvoje byl zásadně kvalitativní, i když počty ukazují nárůst projektů byly rovněž působivé. Ročně vykazované aktivity vzrostly z 1,350 na začátku Plánu na více než 1,800 k jeho konci. Posun k systematictějšímu přístupu zůstal dominantním rysem práce během tohoto období. Za účelem propagace a činnosti na základě principů sociálně-ekonomického rozvoje sponzorovala Kancelář pro sociálně-ekonomický rozvoj v Bahá'í světovém centru 13 regionálních seminářů, jichž se odhadem zúčastnilo 700 zástupců z 60 zemí. Tato Kancelář rovněž přispěla k organizování pilotních projektů a materiálů vhodných k zahájení organizovaných kampaní za účelem podpory rozvoje mládeže a odstranění analfabetismu, školení veřejných zdravotnických pracovníků, zlepšení postavení žen a morálního vzdělávání. Příkladem je program v Guayaně, během něhož bylo vyškoleny 1,500 pracovníků na boj s analfabetismem; dále je to dokončení osmi modulů pro zlepšení postavení žen v Malajsii, které se staly základem školení v Africe, Asii a Latinské Americe. V Guayamské oblasti Panamy se uskutečnil plán integrace Bahá'í rozhlasových stanic do činnosti středisek vzdělávání. Jelikož střediska mají potenciál poskytovat školení v oblasti sociálně-ekonomického rozvoje, posun tímto směru zahrnul asi tucet středisek, které v současné době experimentují s projekty potírání analfabetismu, školení veřejných zdravotnických pracovníků a zaměstnaneckého školení. Velký počet organizací sponzorovaných Bahá'í [institucemi a jednotlivci] či inspirovaných Bahá'í [učením] věnovaly svou energii takovým projektům, jako byl projekt ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací (WHO) za účelem vymícení říční slepoty v Kamerunu. Více než 30,000 lidí dostalo potřebné léky díky tomuto Bahá'í projektu. Jiným příkladem je soukromá universita v Etiopii, Unity College, počet jejíchž studentů vzrostl na 8,000. Dalším příkladem je Landegg Academy ve Švýcarsku, která společně s konsolidací svého akademického programu

poskytla vysoce ceněnou pomoc v dosavadním hledání řešení na strašný sociální dopad konfliktu na Balkáně. Dále je to Nur University v Bolívii, která ve spolupráci s Ecuadorem poskytla školení více než 1,000 učitelů základních škol ve svém programu morálně-etického vzdělávání. Na tomto poli sociálně-ekonomického rozvoje tyto důkazy budování kapacit výrazně přispěly k účelu Plánu.

Pod vedením strategie pro vnější vztahy komunikované národním duchovním radám v roce 1994 se kapacity společenství na poli diplomatických a veřejných informací rovněž rozšířily do překvapujících rozměrů, což Bahá'í společenství přivedlo do dynamického vztahu se Spojenými národy, vládami, nevládními organizacemi (NGO) a médií. Tato strategie se na mezinárodních a národních úrovních soustředila na dva základní cíle: ovlivňování procesu směřování ke světovému míru a obrana Víru. Prostřednictvím opatření podniknutých na obranu našich drahých spoluvěřících v Íránu Mezinárodní Bahá'í společenství získalo novou míru úcty a podpory, které vytvořily možnosti pro dosažení dalších cílů strategie. V souvislosti s výzvou, jakou představuje nepokojná situace v Íránu, naše instituce a organizace pro vnější vztahy vytvořily nové přístupy pro aktivování dosažitelných nástrojů vlád a Spojených národů. Případ persekucí v Íránu získal pozornost nejvyšších mocností planety. Zprávy o tom, že íránský soud potvrdil rozsudek smrti nad dvěma věřícími a k témuž odsoudil třetího, vyvolaly ostrou reakci prezidenta Spojených států, který Írán zřetelně varoval. Výsledkem intervence světových vůdců a Spojených národů bylo, že popravy íránských Bahá'í fakticky ustaly a počet odsouzených k dlouholetému odnětí svobody se dramaticky snížil.

Vítajíce tyto intervence chválíme nesobeckou obětavost, pevnost a nezlomnou víru našich bratří a sester v Íránu, kteří propůjčily onomu úsilí účinnost. Tyto zjevné vlastnosti duše naplňují úžasem jejich spoluobčany, zejména neochvějnost, s níž čelí útokům, jimž jsou tak zlovorně a neúnavně vystavováni. Jak jinak lze vysvětlit, že tak malá hrstka byla tak dlouho schopná odolávat přesile? Jak jinak by pozvedli aktivní zájem světa, kdyby ani jeden z nich nebyl vystaven odsouzení k smrti? Íránská tragedie spočívá v tom, že útočníci si doposud neuvědomili, že božské principy, pro něž tito pronásledovaní obětovali své majetky a dokonce své životy, obsahují ta řešení, jež dokáží uspokojit potřeby národa ve chvílích nespokojenosti. Není však žádných pochyb o tom, že systematická tyranie, jaké byli naši íránští přátelé tak krutě vystaveni, povede k tomu, že nakonec Všemocná síla povede tajemný řád věcí ke svému jistému osudu ve vší přislíbené slávě.

S ohledem na další cíl strategie vnějších vztahů se různé činnosti řídily čtyřmi tématy – lidská práva, postavení žen, globální prosperita a morálně-etický vývoj. Naše záznamy ukazují na obrovský krok kupředu v oblasti práce s lidskými právy a postavením žen. S ohledem na prvně jmenované zahájila Kancelář Spojených národů kreativní program vzdělávání v oblasti lidských práv, který dosud sloužil jako základ pro budování kapacity více než 99 národních duchovních rad pro diplomatickou práci. Co se postavení žen týče, existence 52 národních kancelářů pro zlepšení postavení žen, příspěvky mnohých Bahá'í žen i mužů na konferencích, workshopech na všech úrovních, výběr Bahá'í zástupců do nejdůležitějších pozic v klíčových výborech nevládních organizací (NGO), včetně toho, jenž slouží Rozvojovému fondu Spojených národů pro ženy, ukazují, do jaké míry následovníci Bahá'u'lláha neúnavně propagují Jeho princip jednoty žen a mužů.

Ve stejnou dobu množství iniciativ rozšiřuje informace o Bahá'í Víře mezi různými vrstvami společnosti. Sem patří takové inovující počiny jako: vytvoření webovské stránky „The Bahá'í World“, která je již nyní měsíčně navštěvována kolem 25,000 lidmi; publikace prohlášení nazvané „Who is Writing the Future? /Kdo píše budoucnost?“, která všem přátelům pomáhá hovořit o současných záležitostech; zahájení vysílání perskojazyčného rozhlasového programu na World Wide Web od minulého listopadu. Je to každotýdenní hodinové vysílání v metropolitní oblasti Washingtonu, D.C., které je celosvětově a nepřetržitě

dostupné na internetu; a zavedení vysoce originálního televizního programu, který aplikuje morální zásady na každodenní problémy, jemuž se dostalo vřelého doporučení vládních úřadů Albánie, Bosny-Hercegoviny, Bulharska, Chorvatska, Maďarska, Rumunska, Slovinska a bývalé jugoslávské republiky Makedonie.

Se závěrem století získal na síle určitý fenomén - lidé světa povstali, aby vyjadřovali své aspirace prostřednictvím tak zvaných „organizací občanské společnosti“. Pro Bahá'í odkudkoli musí být zdrojem velké satisfakce, že Bahá'í mezinárodní společenství coby NGO /nevládní organizace/ zastupující reprezentativní průřez lidské společnosti získalo tak značnou míru důvěry jako jednotící prvek v zásadních diskusích vytvářejících budoucnost lidstva. Náš hlavní zástupce ve Spojených národech byl jmenován jako spolupředsedající Výboru nevládních organizací, který byl ustanoven Ekonomickou a sociální radou, což je pozice propůjčující Mezinárodnímu Bahá'í společenství vedoucí úlohu při organizaci Fóra milénia (Millenium Forum). Toto shromáždění svolané generálním tajemníkem OSN, Kofi Annanem, a naplánované na květen umožní organizacím občanské společnosti formulovat své názory a doporučení ohledně globálních záležitostí, jež budou diskutovány na následném Summitu milénia (Millenium Summit) v září tohoto roku, jehož se zúčastní hlavy států a představitelé vlád.

Probouzení se lidstva vůči duchovním dimenzím změn, ke kterým dochází ve světě, má pro Bahá'í zvláštní význam. Došlo ke zintenzivnění mezináboženského dialogu. Během Čtyřletého plánu se ho Víra zúčastnila jako uznávaný účastník. Parlamentu světových náboženství uspořádaném v Kapském městě minulý prosinec se zúčastnilo asi 6,000 účastníků, mezi nimiž byla silná Bahá'í delegace. Bahá'í sloužili jak na Jihoafrické, tak i na Mezinárodní správní radě, jež plánovala tuto událost. Zájem Bahá'í o tuto příležitost v zásadě vyvěrala z faktu, že první zmínka o jménu Bahá'u'lláha na veřejném shromáždění na západě byla učiněna v Parlamentu pořádaném v Chicagu v roce 1893. Bahá'í se rovněž zúčastnili dvou mezináboženských událostí konaných v Jordánsku minulý listopad – konference o konfliktech a náboženství na Blízkém Východě a ročního setkání Světové konference Náboženství a mír. Bahá'í zástupci byli mezi účastníky událostí ve Vatikánu a Novém Dílí, které pořádala Římskokatolická církev; v případě první události, které se zúčastnil papež Jan Pavel II, byla poradkyně Zena Sorabdzí jedním z náboženských zástupců, kteří pronesli veřejný proslov. Ve Velké Británii se Víra dostala do popředí veřejnosti, když se Bahá'í zástupci připojili k členům osmi dalších hlavních náboženství během mezináboženských oslav nového milénia v Královské galerii Westminsterského paláce, kde v přítomnosti královny, předsedy vlády, arcibiskupa z Canterbury a jiných významných osobností bylo zmíněno „devět hlavních náboženství Spojeného království.“ V Německu byli Bahá'í poprvé přizváni k mezináboženskému dialogu. To změnilo dlouho trvající postoj křesťanských denominací, které se stranily kontaktu s Vírou kvůli knize, kterou napsal porušitel smlouvy a kterou vydalo luteránské nakladatelství v roce 1981. Odpověď přišla v podobě 600 stránkového akademického traktátu, který napsali tři Bahá'í a publikovali ho v roce 1995 u významného nebahá'í nakladatelství, což představovalo mimořádné vítězství pro německou Bahá'í komunitu. Anglický překlad byl publikován během posledního roku Plánu. Mezináboženský dialog v Lambeth Palace v roce 1998 na sebe vzal neobvyklou podobu, kde představitelé Světové banky a devíti světových náboženství uspořádali setkání, které vedlo k vytvoření Dialogu rozvoje světových náboženství. Ohlášený cíl tohoto Dialogu je pokusit se překonat rozdíl mezi náboženskými společenstvími a Světovou bankou, aby mohly spolupracovat efektivněji za účelem odstranění světové chudoby. Častost a široký záběr mezináboženských shromáždění představuje nový fenomén ve vztahu mezi náboženstvími. Je zřejmé, že různá náboženská společenství mezi sebou snaží o dosažení ducha přátelství a družnosti, k němuž Bahá'u'lláh nabádal Své následovníky vůči stoupencům ostatních náboženství.

Soustředěné úsilí Bahá'í společnosti během těchto čtyř let probíhalo v době, kdy se většinová společnost potýkala s vírem protikladných zájmů. Během tohoto krátkého, avšak intenzivně dynamického časového období se operující síly v Bahá'í společnosti i v celém světě rozvíjely s neutuchající rychlostí. Při jejich zrodu se více než kdy před tím objevil společenský jev, k němuž odkazoval Shoghi Effendi. Před více než šedesáti lety upozorňoval na „simultánní proces vzniku a zániku, integrace a desintegrace, pořádku a chaosu s jejich vzájemnými kontinuálními a recipročními reakcemi.“ Tyto dva procesy se nevyvíjely izolovaně od procesů specifických pro Bahá'í společnost, avšak někdy se rozvíjely takovým způsobem, že vyzvaly Víru, jak již bylo prokázáno, aby se přímo zapojila. Zdálo se, že probíhají na opačných stranách stejné pasáže času. Na jedné straně války podněcované náboženskými, politickými, rasovými či kmenovými konflikty zuřily na zhruba 40 místech; náhlý a totální kolaps společenského řádu paralyzoval určitý počet zemí; terorismus coby politická zbraň se stal epidemií; vlna mezinárodní sítě zločinu vzbudila poplach. Na druhé straně pak docházelo k pokusům o vypracování a zavedení metod kolektivní bezpečnosti, připomínající jednu z Bahá'u'lláhových zásad pro udržení míru; byla učiněna výzva k ustavení mezinárodního trestního tribunálu, což je další aktivita v souladu s Bahá'í očekáváními; zaměřila se pozornost na imperativní potřebu adekvátního systému, jenž by se vypořádal s globálními výzvami, světoví vůdci se dohodli na schůzce na Fóru milénia; nové metody komunikace umožnily každému komunikovat s kýmkoli na této planetě. Ekonomická krize v Asii ohrozila stabilitu světové ekonomiky, vedla však i k úsilí k okamžité nápravě vzniklé situace a k hledání způsobů jak zavést smysl pro rovnoprávnost do mezinárodního obchodu a financí. Toto jsou jen nemnohé příklady oněch dvou protichůdných, zároveň však ovlivňujících se tendencí současné doby, které potvrzují Shoghi Effendim inspirovaný souhrn mocností fungujících v rámci vyššího Božího plánu, „jehož konečným cílem je jednota lidského rodu a mír pro veškeré lidstvo.“

V závěru těchto událostí plných čtyř let jsme dospěli k pozoruhodné konvergenci konců a počátků mezi gregoriánským měření času a Bahá'í érou. Na jedné straně tato konvergence představuje završení dvacátého století, na straně druhé otevírá novou fázi odvíjejícího se Formativního věku. Pohled z těchto dvou úrovní času nás vede k zamyšlení nad vizí trendů modelujících svět, k jejichž synchronizaci došlo, a činíme tak v kontextu pohledu tak graficky znázorněném Shoghi Effendim při započetí Oblouku, u jehož zrodu stál. V průběhu Plánu tato vize nabývala zářné jasnosti tak jak postupovaly stavební projekty na hoře Karmel, jak vládcové světa učinili odvážný krok k vytvoření struktur celosvětového politického míru a jak místní a národní Bahá'í instituce směřovaly k novým úrovním svého vývoje. Uchováváme si posvátnou a trvalou vzpomínku na dvacáté století, která povzbuzuje naši energii, stejně jako nám ukazuje cestu: Během tohoto význačného momentu v dějinách lidstva Střed Bahá'u'lláhovy Smlouvy v průběhu Svého jedinečného úřadu vyprojektoval architekturu nového Světového řádu a následně během jednoho z nejničivějších období Strážce Víry věnoval své veškeré síly na vztyčení stavby Administrativního systému, který na konci století stojí před zraky světa v celistvosti své esenciální podoby. Dospěli jsme tak k přemostění věků. Kapacity vytvořené během století bojů a obětí hrstkou opojených milovníků Bahá'u'lláha musí být nyní vynaloženy na neodkladné cíle, jež zbyly v rámci Formativního věku, jehož mnohé epochy nepolevujícího úsilí povedou k onomu Zlatému věku naší Víry, kdy Největší mír obsáhne celou zemi.

O tomto Ridvánu započínáme Dvanáctiměsíční plán. Přes jeho krátké trvání musí stačit a vskutku postačí k uskutečnění některých vitálních úkolů a vybuduje základy pro další dvacetiletý průběh Mistrova Božského plánu. To, co tak opatrně začalo před čtyřmi lety — systematické získávání znalostí, schopností a dovedností pro službu — musí být umocněno. Ať už jsou kdekoli, národní a regionální střediska musí aktivovat přijaté programy a systémy do maximální úrovně. Nová střediska musí být založena, kdekoli vyvstane potřeba. Musí být

podniknuty větší kroky k systemizaci učební práce odvedené prostřednictvím individuální iniciativy a pod vedením institucí. Z části za tímto účelem ustavili poradci a národní duchovní rady „programy územního růstu“ /Area Growth Programmes/. Výsledkem bude získání množství zkušeností, jichž bude využito ku prospěchu budoucích plánů. Jednotlivci, instituce i místní společenství jsou vyzýváni, aby svou pozornost věnovali těmto základním cílům, aby byli plně připraveni na pětiletý projekt, jenž započne o Ridváu 2001 – projekt, jenž přenese Bahá'í svět do další fáze urychlování procesu přijímání víry v zástupech.

Vedle pozornosti věnované těmto úkolům je zde další výzva, které je třeba čelit: Naše děti musí být duchovně vedeny tak, aby se mohly začlenit do života Věci. Neměly by být ponechány vlivům světa, jenž je přeplněn morálními nebezpečími. V současné společnosti jsou děti vystaveny krutému osudu. Milióny a milióny dětí jsou ve stále více a více zemích vyřazovány ze společnosti. Rodiče i jiní dospělí se dětem odcizují bez rozdílu bohatých či nuzných životních podmínek. Toto odcizení pramení ze sobectví, jež pochází z materialismu tvořícího jádro bezbožnosti, která se všude zmocňuje lidských srdcí. Vyřazování dětí ze společnosti v naší době je jasným znamením společnosti v úpadku; tento stav se neomezuje na žádnou rasu, třídu, národ či ekonomickou situaci – postihuje všechny bez rozdílu. Naše srdce jsou zarmoučena, když si uvědomíme na kolika místech světa jsou děti zneužívány jako vojáci, vykořisťovány jako pracovní síly, prodávány do faktického otroctví, donuceny k prostituci, učiněny předmětem pornografie, opuštěny rodiči, kteří se upnuly na svoje vlastní tužby, a podrobeny ostatním formám pronásledování, kterých je příliš mnoho, než aby mohly být vyjmenovány. Mnoho těchto hrůz spáchali na svých dětech samotní rodiče. Duchovní a psychická újma se ani nedá odhadnout. Naše celosvětové společenství nemůže následkům těchto podmínek uniknout. Toto uvědomění by nás mělo všechny vyburcovat k naléhavému a trvalému úsilí v zájmu dětí a budoucnosti.

I když se dětské aktivity staly součástí minulých Plánů, nebyly s to uspokojit reálné potřeby. Duchovní vzdělávání dětí a mládeže má nejvyšší důležitost pro budoucí rozvoj společenství. Je proto naprosto nutné napravit tento nedostatek. Střediska musí zajistit, aby jejich kursy zahrnovaly školení učitelů dětských hodin, kteří pak mohou nabídnout své služby místním komunitám. Přestože má poskytování duchovního a akademického vzdělání dětem zásadní důležitost, představuje pouze část toho, čím musí projít při formování svého charakteru a během vývoje své osobnosti. Je potřeba, aby jednotlivci i instituce na všech úrovních, tj. celá komunita, zaujala k dětem správný postoj a obecně se zajímala o jejich blaho. Takový postoj musí být na hony vzdálen onomu rychle upadajícímu řádu světa.

Děti jsou nejcenějším pokladem společenství, neboť v nich se nachází příslib a záruka budoucnosti. Ony nesou zárodek podoby budoucí společnosti, která je do značné míry odvislá od toho, co se dospělým podaří a nepodaří uskutečnit ve vztahu k dětem. Jsou svěřenectvím, které žádné společenství nemůže beztrestně zanedbat. Obrovská láska k dětem, způsob, jakým se k nim chováme, kvalita pozornosti, již jim věnujeme, způsob chování dospělých vůči nim – ty patří mezi životně důležité aspekty potřebného postoje. Láska vyžaduje disciplínu, odvahu učit děti, aby si zvykali na protivenství, nepodléhat jejich rozmarům, ale ani je neponechávat sobě samým. Musí být vytvořena taková atmosféra, kde se děti cítí součástí společenství a podílejí se na plnění jeho účelu. Musí být laskavě, avšak rozhodně vedeny k tomu, aby žily podle Bahá'í zásad, aby studovaly a učily Víru způsobem odpovídajícím jejich podmínkám.

Mezi mládeží v našem společenství jsou ti, kteří jsou nazýváni „junior youth“ a jejichž věk se pohybuje mezi 12 až 15 lety. Představují zvláštní skupinu se specifickými potřebami, neboť se nacházejí ve stádiu přechodu od dětství k dospělosti, během něhož procházejí řadou změn. Musí jim být věnována kreativní pozornost za účelem jejich zapojení do takových programů, které upoutají jejich zájem, rozvinou jejich kapacitu učení a služby a zapojí je do

společenské interakce se starší mládeží. V této činnosti může být do velké míry nápomocno využití různých druhů umění.

Nyní bychom chtěli adresovat několik slov rodičům, kteří nesou primární zodpovědnost za výchovu svých dětí. Apelujeme na ně, aby věnovali duchovní výchově svých dětí neustálou pozornost. Někteří rodiče si myslí, že je to výlučnou zodpovědností společenství, jiní věří v to, že kvůli zachování nezávislosti dětí při hledání pravdy by je neměli vyučovat Víře. Další se necítí dostatečně způsobilí k plnění takového úkolu. Nic z toho není správné. Milovaný Mistr pravil, že „je povinností otce a matky všemi svými silami poskytnout výchovu své dceři a synovi,“ a dodává, že „pokud tuto záležitost zanedbají, ponosou za to zodpovědnost a vystaví se odsouzení v přítomnosti přísného Pána.“ Nezávisle na úrovni svého vzdělání hrají rodiče kritickou roli při formování duchovního vývoje svých dětí. Neměli by nikdy podceňovat svou schopnost utvářet morální charakter svých potomků. Vytvářejí totiž neodmyslitelný vliv prostřednictvím domácího prostředí, jež vědomě kultivují svou láskou k Bohu, svou snahou dodržovat Jeho zákony, svým duchem služby Jeho Věci, svým oproštěním od fanatismu a odpoutáním od škodlivého vlivu pomlouvání. Každý rodič, jenž věří v Požehnanou Krásu, je zodpovědný za své chování takovým způsobem, že si zajistí spontánní poslušnost vůči rodičům, které Písmo přisuzuje tak vysokou důležitost. Samozřejmě, že společně s činností vyvíjenou doma by rodiče měli podporovat dětské Bahá'í hodiny pořádané společenstvím. Musí se také vzít v potaz, že děti vyrůstají v světě, který je informuje o tvrdé realitě prostřednictvím přímé zkušenosti s hrůzami výše popsány či prostřednictvím nevyhnutelného vlivu sdělovacích prostředků. Mnoho z nich je tak donuceno k předčasné dospělosti a mezi nimi se nacházejí ti, kteří hledají pravidla a disciplínu, podle nichž by mohli žít svůj život. Proti tomuto temnému horizontu dekadentní společnosti by Bahá'í děti měly zářit jako ozdoby lepší budoucnosti.

Naše očekávání živí myšlenka na shromáždění kontinentálních poradců ve Svaté zemi v lednu 2001 při příležitosti oslavy přestěhování Mezinárodního centra pro učení Víry do svého stálého sídla na hoře Boží. Členové pomocného sboru z celého světa se spolu s nimi zúčastní toho, co se bezpochyby stane jednou z historických událostí Formativního věku. Shromáždění složené z těchto Bahá'í činovníků samo o sobě svou povahou přinese nepopsatelný prospěch společenství, jež se opět bude nalézat před koncem jednoho Plánu a započítím dalšího. Zamýšlejíce se nad hlubšími souvislostmi obrácíme naše vděčná srdce k našim drahým Rukám Věci Boží, Alí-Akbaru Furútánovi a 'Alí-Muhammadu Varqá, kteří svou přítomností ve Svaté zemi vysoko pozdvihli pochodeň služby, kterou milovaný Strážce zažehl v jejich srdcích.

S tímto Dvanáctiměsíčním plánem překračujeme most, k němuž se již nikdy nevrátíme. Zahajujeme tento Plán v pozemské nepřítomnosti Amatu'l-Bahá Rúhíjjih Chánum. Zůstala s námi do samého konce dvacátého století, jako paprsek světla, jenž zářil během onoho jedinečného období v historii lidského rodu. V Deskách Božského plánu Mistr zoufal nad tím, že Mu nebylo umožněno cestovat po celém světě a pozvednout Boží hlas a z hloubi svého zklamání zjevil Svou naději: „Proste Boha, nechť se to podaří vám!“ Amatu'l-Bahá na to odpověděla svou nespoutanou energií a na nejvzdálenější místech zeměkoule navštívila 185 zemí, jimž se dostalo počty obdržet její neocenitelné dary. Její příklad, jenž si na věky uchová svou nádheru, ozařuje srdce tisíců lidí po celé planetě. Můžeme snad v důsledku neadekvátnosti jakéhokoli jiného gesta nevěnovat naše skromné úsilí během tohoto Plánu památce té, pro niž bylo učení Víry hlavním cílem a dokonalou životní radostí?

Podepsán Světový dům spravedlnosti